

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-485/19

Judecător:
S. Tizu

DECIZIE
10 noiembrie 2021

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele de ședință

A. Revenco

Judecătorii

E. Rățoi; Gh. Liulca

Grefierul

C. Munteanu

Cu participarea:

Procurorului

A. Formusatii

Avocatului

Gh. Guzun

Judecând în ședință publică în ordine de apel, apelul procurorului în Procuratura Anticorupție E. Balan și apelul avocatului Gh. Guzun în interesele inculpatului Moraru Ion ***** declarate împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău Nr. 1-419/15 din 22.09.2016, prin care în privința inculpatului:

Moraru Ion *****, a.n. *****, originar s. ***** r. *****, domiciliat mun. ***** str. *****, studii superioare, divorțat, fără antecedente penale, *****, supus militar, cetățean al R. Moldova,

A fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

Termenii judecării cauzei:

Instanța de fond: 24.06.2015 – 22.09.2016;

Instanța de apel: 25.10.2016 – 21.11.2018;

Instanța de recurs: 08.02.2019 – 07.05.2019;

Instanța de apel: 28.05.2019 – 10.11.2021.

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,-

A C O N S T A T A T :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a reținut, că inculpatul **Moraru Ion ******* se învinuiește în aceea, că în perioada februarie 2014 – martie 2015, a pretins și a primit bani în cuantum de 10 mii euro pentru a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei

Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive pe cauza penală în privința cet.*****, în următoarele circumstanțe: în martie 2014 Moraru Ion *****, aflându-se în biroul său de serviciu din mun.Chișinău, str.*****, susținând că personal, cât și prin intermediul soției sale, *****, care exercită funcția de judecător, poate influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia, în vederea clasării urmăririi penale și a procedurii de căutare în privința cet.***** și a pretins de la ***** bani în sumă de 11000 euro achitate în tranșe a câte 5000 euro, ulterior 6000 euro, care conform ratei de schimb valutar a BNM din 01.03.2014 constituiau 211200 lei.

Ulterior, Moraru Ion a primit mijloacele bănești respective în vederea influențării persoanelor publice din cadrul Procuraturii Cimișlia în vederea obținerii unei soluții favorabile pe caz.

La fel, Moraru Ion *****, în perioada februarie 2015 - martie 2015, a pretins și a primit bani în cuantum de 10 mii euro pentru a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive pe cauza penală în privința cet.*****, în următoarele circumstanțe: la 03.03.2015 Moraru Ion *****, aflându-se în biroul său de serviciu din mun.*****, str.*****, susținând că, personal cât și prin intermediul soției sale, *****, care exercită funcția de judecător, poate influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia, în vederea clasării urmăririi penale și a procedurii de căutare în privința cet.***** și a pretins de la ***** bani în sumă de 10000 euro care conform ratei de schimb valutar a BNM din 03.03.2015 constituiau 200500 lei.

La 24.03.2015 în continuarea intențiilor sale criminale, Moraru Ion ***** aflându-se în biroul său de serviciu din mun.*****, str.*****, a primit mijloace bănești în cuantum de 10000 euro în vederea realizării influenței promise anterior, iar în vederea camuflării intențiilor sale criminale și acordării unui aspect legal a acțiunilor sale, Moraru Ion ***** i-a înmînat un presupus contract de asistență juridică fără a-i elibera o copie cet.***** și fără a-i elibera un bon de plată din chitanțieră, acțiuni care se execută imediat, fapt care atestă suplimentar fictivitatea acestor acțiuni.

De către organul de urmărire penală Moraru Ion a fost învinuit pe art. 326 alin. (3) lit. a) CP – *pretinderea și primirea banilor, pentru sine și alte persoane, susținând că are influență asupra unor persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestuia, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.*

Prin sentința instanței de fond inculpatul Moraru Ion a fost achitat de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) CP, deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea soluției sale, instanța a indicat, că în ședința de judecată n-au fost aduse probe certe, concrete privind săvârșirea de către inculpatul Moraru Ion a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. 3) lit. (a) Cod penal.

În termen sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție Eugen Balan, prin care soliciă casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Moraru Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. În latura corpurilor delictive a menține sentința fără modificări.

În motivarea apelului invocă următoarele argumente:

- consideră că încă de la începutul examinării cauzei penale instanța incorect a printr-o încheiere protocolară a dispus examinarea cauzei în ședință închisă; deși examinarea cauzei penale în ședință închisă se dispune doar printr-o încheiere motivată și argumentată în conformitate cu art.18 CPP;

- în sentința de achitare s-a rupt din context diferite frânturi de frază, care au permis de a aprecia critic argumentele acuzării, pe care acesta le izolează de probatoriul prezentat în vederea diminuării efectului probant al vinovăției inculpatului;

- analizând sentința în coraport cu materialele cauzei penale și a probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, constată că în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată martorii ***** și ***** au confirmat faptul că Moraru Ion a pretins mijloacele bănești, pretinzând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și Judecătoriei Cimișlia. Pentru a-i determina pe ultimii să îi transmită mijloacele bănești în primă tranșă de 10000 euro și ulterior iarăși 10000 euro le-a comunicat acestora, că soția sa (*****) activează în calitate de judecător în cadrul Curții de Apel Chișinău și în caz de careva situații neprevăzute, va rezolva întrebarea prin intermediul acesteia;

- la fel, pentru a nu se deconspira acesta mereu când făcea referire la persoanele publice din cadrul Judecătoriei, Procuraturii, Curții de Apel, îi denumea etapa I, II, III;

- esența și firul logic al depozițiilor martorilor este simplă și confirmă cu certitudine faptul comiterii infracțiunii imputate, avînd două elemente de bază, primul fiind pretinderea de a avea influență asupra persoanelor publice din Cimișlia (Procuratură, Judecătorie), al doilea element fiind pretinderea realizării influenței prin intermediul judecătoarei *****, în caz că careva planuri infracționale ar fi eșuat;

- în acest moment infracțiunea în conformitate cu legislația în vigoare se consideră consumată, adică din momentul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice, indiferent dacă această influență a fost sau nu realizată;

- instanța omite acest moment în contemplările sale juridice și analizează lipsa componenței de infracțiune prin prisma probelor administrate ulterior ca rezultat a acțiunilor procesual penale de documentare a cazului dat;

- prin concluzia instanței precum că „inculpatul și-a executat obligațiunile asumate, fiind lipsă careva probe care ar confirma contrariul deoarece urmărirea penală a fost încetată”, instanța a neglijat faptul că în cadrul audierii inculpatului în ședința de judecată, ultimul nu a putut comunica instanței dacă primul dosar pe care l-a avut fiica lui ***** (însăși esența dosarului) este în corelație cu al doilea dosar penal, ceea ce atestă faptul că inculpatul nu cunoștea speța ca esență. Inculpatul nu a putut comunica câte acțiuni a efectuat personal în interesul lui ***** sau la care măcar a asistat, iar rezultatul cognitiv al instanței ca rezultat al administrării acestor probe se rezumă doar la faptul că acesta „și-a executat obligațiunile asumate”;

- sunt nefondate argumentele instanței de la pag.6, în care fără a fi invocată măcar ca versiune de către partea apărării, instanța apreciază discursul „despre etape” nu ca un limbaj camuflat ce presupunea persoane publice din diferite instituții de stat, ci „un limbaj înțeles de martori”. Nu este clar cum instanța poate accepta în calitate de argument veridic faptul că etapa III reprezintă Curtea Supremă de Justiție și etapa a IV-a revizuirea, deoarece ordonanța de clasare putea fi contestată în conformitate cu art. 313 CPP la judecătorul de instrucție, ulterior în caz de dezacord la Curtea de Apel. Însă judecătorul apreciază ca fiind veridice și credibile argumentele că hotărîrea eventuală a Curții de Apel pe caz putea fi contestată al Curtea Supremă de Justiție și ulterior contestată în revizuire, probabil ca urmare a analizei pedante a temeiurilor de atac cu recurs în anulare și a temeiurilor de revizuire care ar fi posibile pe cazul în speță;

- un alt aspect important constă în faptul că la pag.6 instanța, fără a fi invocat de apărare, analizează că sunt două cauze penale în privința lui ***** (indiferent de acest fapt inculpatul nu cunoștea asta), însă instanța în modul caracteristic analizează doar informația care l-ar pune într-o lumină favorabilă pe inculpat, fără a face mențiunea precum că cauzele penale au fost conexe și în speță este doar un singur proces penal;

- instanța eronat invocă faptul că ***** recent a aflat că ***** activează la Curtea de Apel Chișinău. Martorul a comunicat că el cunoștea cu certitudine că aceasta activează în calitate de judecător, doar că nu cunoștea în ce instanță (ultima dată cunoștea că activa la Judecătoria Economică) și de la inculpat a aflat că activează la Curtea de Apel Chișinău. Discuțiile despre potențiala intervenție a lui ***** la realizarea traficului de influență au fost purtate pînă la dotarea martorului cu tehnică pentru înregistrare;

- însă instanța concluzionează că în procesul-verbal de interceptare nu se face referire la ***** , astfel apreciază critic declarațiile martorului. Este prezentă

situația când doi martori confirmă o anumită circumstanță, fiind constatat că doar la prima discuție inculpatul a vorbit cu un text necamuflat, iar instanța apreciază critic aceste depoziții din considerentul că în discuțiile înregistrate peste o lună inculpatul nu face exact aceeași referire;

- analizând textul sentinței constată, că acesta nu este redactat în coraport cu faptele examinate în cadrul cercetării judecătorești. La pag.7 în sentință se analizează expresiile „a dat drumul la hîrtii”, concluzionînd că inculpatul s-a referit la acțiunile întreprinse de dînsul în calitate de avocat. Aceasta este o analiză și o concluzie pe care instanța o face din oficiu, care nici nu a fost discutată la cercetarea judecătorească și instanța nici nu l-a întrebat pe inculpat ce presupunea expresia dată. Instanța singură înaintează o versiune de apărare și o pune la baza unei sentințe de achitare;

- în confirmarea celor menționate supra constată, că la cercetarea judecătorească a fost analizat un cu totul alt episod referitor la expresia „adă hîrțile”. A fost discutată și analizată expresia „am vorbit deja cu oamenii”, „adă hîrțile”. Privitor la fraza „adă hîrțile” - martorii declară că exact în perioada respectivă inculpatul cerea insistent banii, însă inculpatul a spus că cerea un certificat medical de la medicul de familie. Versiunea înaintată este nefondată, deoarece ***** nu era în R. Moldova, astfel ea nu putea obține careva certificate de la medicul de familie. Cu atît mai mult că nu se explică necesitatea prezentării unui astfel de certificat și ce anume urma acesta să probeze;

- din probele administrate la urmărirea penală, cît și cele administrate la faza cercetării judecătorești se stabilește că inculpatul a comis infracțiunea de trafic de influență, chiar dacă în mod neîntemeiat toate argumentele acuzării au fost apreciate critic de către instanță;

- atrage atenția instanței asupra mai multor aspecte de o importanță deosebită care în virtutea versiunilor înaintate nu au putut fi combătute de învinuit:

- inculpatul în exercitarea atribuțiilor de avocat cel puțin nu cunoștea dacă al doilea dosar penal era distinct de primul sau era doar același proces penal asupra căruia a fost dispusă reluarea urmăririi penale, ceea ce indică la un dubiu rezonabil asupra faptului dacă într-adevăr de inculpat au fost prestate careva servicii juridice, deoarece el nu cunoștea speța asupra căreia a invocat că a efectuat numeroase acțiuni;

- inculpatul nu a putut comunica cîte acțiuni a efectuat personal în interesul lui ***** sau la care din ele a asistat;

- practic pentru prestația juridică de o calitate dubioasă inculpatul a solicitat un onorariu de 20000 euro. Legislația în vigoare nu prevede careva îngrădiri ale avocatului la stabilirea onorariului, însă acesta cel puțin urma să fie argumentat în fața instanței prin complexitatea cauzei, volumul de acțiuni întreprinse, ore de lucru (inculpatul nici nu cunoștea esența procesului penal), astfel rezultă bănuiala

rezonabilă că mijloacele bănești primite și deghizate sub formă de onorariu erau destinate realizării infracțiunii de trafic de influență;

- martorii ***** și ***** declară direct că inculpatul le-a spus că are influență asupra persoanelor publice și că poate rezolva situația din speță și prin intermediul soției acestuia, care este judecător la Curtea de Apel Chișinău, acțiuni întreprinse de inculpat pentru a convinge persoanele să aibă încredere în acesta și să îi transmită mijloacele bănești;

- din probatoriul administrat cu certitudine se probează faptul pretinderii de mijloace bănești pentru influențarea persoanelor publice atât din cadrul Procuraturii, cât și din cadrul Judecătoriei Cimișlia. Versiunea înaintată de apărare urmează a fi apreciată critic prin prisma materialelor cercetate în instanță și a argumentelor indicate supra;

- nu există circumstanțe care ar pune la îndoială declarațiile martorilor, deoarece însăși inculpatul nu neagă existența relațiilor între aceștia și evenimentele petrecute, ci doar a scopului primirii mijloacelor bănești.

Sentința instanței de fond a fost contestată cu apel de către avocatul Guzun Gheorghe în interesele inculpatului Moraru Ion, pe motivul respingerii neîntemeiate de către instanță a demersului avocatului privind recunoașterea nulității actelor procedurale în cauza penală nr.2015970065 și neadmiterea lor ca probe, interpretarea greșită de către instanță a normelor procesuale de examinare a demersului în cauză.

Prin apelul declarat solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 22.09.2016, cu constatarea încălcărilor procesuale, recunoașterea nulității actelor procesuale și neadmiterea lor ca probe, cu menținerea sentinței în latura achitării lui Moraru Ion.

În motivarea apelului a indicat următoarele argumente:

- în fapt, prin ordonanțele procurorilor în Procuratura Anticorupție Balan Eugen din 18.02.2015 (f.d.3), cât și a procurorului Harunjen Eduard din 07.05.2015 (f.d.8), în cadrul cauzei penale nr. 2015970065 s-a dispus efectuarea urmăririi penale unui grup de procurori și ofițeri de urmărire penală;

- conform pct.1 al ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție Balan Eugen, cât și p.2 al ordonanței procurorului Harunjen Eduard, ofițerii de investigații *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, ***** și ***** au fost desemnați cu atribuții de ofițer de urmărire penală;

- ordonanțele în cauză contravin legislației naționale, Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților fundamentale ale Omului, Jurisprudenței Curții Europene a Dreptului Omului, Hotărârii Curții Constituționale a Republicii Moldova și doctrinei dreptului penal;

- în baza acestor ordonanțe ale procurorilor, ofițerul de investigații *****, în calitate, deja, de ofițer de urmărire penală, la 4 martie (f.d.65-67), 11 martie

(f.d.80-85), 17 martie (f.d.86-88), 24 martie (f.d.91-93) și 25 martie 2015, prin procesele-verbale a consemnat măsurile speciale de investigații: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor, iar la 07 aprilie 2015 a examinat documentele dosarului penal nr.2010010826, întocmind un proces-verbal (f.d. 111-112);

- mai mult ca atât, la 24 martie 2014, după înzestrarea cet.***** cu tehnică specială și înmânarea lui a sumei de 10000 euro de către ofițerul de investigații *****, care apoi în intervalul de timp 12.00-12.20 i s-au transmis cet.Moraru Ion, ofițerul de urmărire penală ***** la orele 17.00-18.00 a întocmit procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor (f.d.58);

- invocând prevederile art. 1 CPP, art. 1 alin. (3) din Constituție, art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală indică, că prevederile date se răsfrâng și asupra ordonanțelor procurorilor din 18.02.2015 și 07.05.2015 emise în cadrul cauzei penale nr.2015970065 în partea ce ține de desemnarea ofițerilor de investigații cu atribuții de ofițer de urmărire penală și includerea lor în grupul de urmărire penală;

- Codul de procedură penală al Republicii Moldova nu a investit procurorul cu competență de a atribui ofițerilor de investigații statut de ofițer de urmărire penală. Atribuțiile procurorului în cadrul urmăririi penale sunt limitativ enumerate în art. 52 CPP, însă procurorul nu dispune de dreptul de a atribui statut de ofițer de urmărire penală altor ofițeri care nu dețin acest statut;

- art. 52 alin. (5) CPP stipulează că în cadrul urmăririi penale, procurorul dispune și de alte drepturi și obligațiuni prevăzute de prezentul cod. Dar, nici un articol din CPP nu prevede desemnarea cu atribuții de ofițer de urmărire penală, nici ca drept, nici ca obligațiune a procurorului;

- prevederile art. 4 alin. (4) al Legii nr.33 din 10.11.2006 privind statutul ofițerului de urmărire penală stipulează că „angajații unor alte subdiviziuni din instituțiile menționate la alin. (1) (MAI, SV, CNA) pot avea atribuții de ofițer de urmărire penală numai în cazul desemnării lor prin ordonanță a procurorului, la propunerea ofițerului de urmărire penală”, sunt inaplicabile în procesul penal în Republica Moldova, din motiv că aceste prevederi nu sunt introduse în CPP. Or, art. 2 alin. (4) CPP expres și univoc prevede că „normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția includerii lor în prezentul cod”;

- aceste prevederi nici la momentul emiterii ordonanțelor de către procurori, nici la momentul actual, în CPP nu sunt incluse;

- în Hotărârea nr. 1 din 22.01.2008 Curtea Constituțională a declarat constituționale prevederile art. 2 alin. (1) și alin. (4) CPP și a reținut următoarele:

- art. 72 din Legea Supremă statuează că Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare și indică raporturile sociale reglementate de acestea;

- potrivit art. 52 din Legea privind actele legislative nr.780-XV din 27 decembrie 2001, codul este un act legislativ, care cuprinde o sistematizare complexă, într-o concepție unitară, a normelor juridice aparținând unei ramuri distincte a dreptului. În vederea unificării cadrului legal procesual și extinderii prevederilor confuze și contradictorii, în scopul respectării drepturilor, libertăților fundamentale ale tuturor persoanelor implicate în procesul penal, legiuitorul a stipulat că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate numai cu condiția că sunt incluse în Codul de procedură penală. O asemenea tehnică legislativă este de natură să asigure eliminarea inadvertențelor între prevederile Codului de procedură penală și normele procesuale penale cuprinse în alte legi, aplicare coerentă, certă și uniformă a normelor respective, astfel încât să se poată garanta respectarea deplină a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului;

- Codul de procedură penală determină ordinea procesuală, limitele și modalitățile activității organelor judiciare pe teritoriul republicii. Fiind o lege organică, din punct de vedere a dispozițiilor constituționale generale statuate de art. 72, Codul de procedură penală nu avea prioritate față de alte legi organice, însă ca lege specială, după regulile generale ale dreptului, indiferent de data adoptării, el dobândește superioritate față de alte legi organice după principiul *lex specialis derogat generali*;

- prin urmare legiuitorul, în scopul realizării principiilor constituționale ale statului de drept, asigurării legalității și protecției drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei în sfera justiției penale, codificând normele care reglementează modul de desfășurare a urmăririi penale și de judecare a cauzei penale în instanța de judecată, a fost în drept să legifereze prioritatea Codului de procedură penală față de alte legi ce reglementează relații de această natură;

- dispozițiile privind primordialitatea Codului de procedură penală în instituirea normelor cu caracter procesual penal, stipulate de art. 2 alin. (1) și alin. (4), contestate în sesizare, corespund maximal codificării dreptului penal, asigurând realizarea acestuia ca drept material în cea mai adecvată formă procesuală;

- astfel, atribuirea, prin ordonanțele procurorilor, ofițerilor de investigații atribuții de ofițer de urmărire penală este ilegală și contravine nu numai actelor legislative analizate, dar și doctrinei dreptului procesual penal, or, nu poate avea în cadrul unui proces penal aceeași persoană și statut de ofițer de urmărire penală și statut de ofițer de investigații;

- invocând prevederile art. 1 alin. (2) a Legii nr.333 din 10.11.2006, art. 93 alin. (1), alin. (3), art. 94 alin. (1) pct. 4) CPP, indică că, constatând ilegalitatea și emiterea cu depășirea atribuțiilor acordate prin Lege a ordonanțelor procurorului în Procuratura Anticorupție Eugen Balan din 18.02.2015 și a procurorului în

Procuratura Anticorupție Eduard Harunjen din 07.05.2015 în cauza penală nr. 2015970065 în partea ce ține de desemnarea ofițerilor de investigații menționați, respectiv, în p.p. 1 și 2 ale ordonanțelor în cauză, cu atribuții de ofițer de urmărire penală și includerea lor în grupul de urmărire penală, în baza cărora ofițerul de investigații, desemnat cu atribuții de ofițer de urmărire penală ***** a efectuat acțiuni de urmărire penală, întocmind procesele-verbale privind consemnarea măsurilor speciale de investigații: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 04, 11, 17, 24 și 25 martie 2015, a procesului-verbal privind controlul transmițerii banilor din 24 martie 2015, cât și a procesului-verbal de examinare a documentelor din cauza penală nr.2015970065;

- ce ține de examinarea demersului, instanța nu a etalat în sentință, însă a indicat privitor la argumentele expuse de către apărătorul inculpatului privind ilegalitatea ordonanțelor și a proceselor-verbale privind consemnarea măsurilor speciale de investigație, motivând prin faptul că în cazul în care acesta a avut careva dubii privind ilegalitatea lor, urma a se adresa în baza prevederilor art. 298-299/1 CPP cu o plângere;

- argumentele aduse de instanță în sentință precum că apărătorul inculpatului urma a se adresa în baza prevederilor art. 298-299/1 CPP cu o plângere privind ilegalitatea ordonanțelor și a proceselor-verbale privind consemnarea măsurilor speciale de investigație sunt neîntemeiate, deoarece acces la aceste acte procedurale contestate, în timpul efectuării urmăririi penale, apărătorul cât și inculpatul, nu au avut;

- mai mult ca atât acțiunile procesuale ce țin de efectuarea măsurilor speciale de investigație se petrec fără participarea apărătorului și a inculpatului. Despre efectuarea acestor măsuri speciale de investigații și cu actele procedurale contestate apărătorul și inculpatul au luat cunoștință numai la finele urmăririi penale, în procesul aducerii la cunoștință lor a materialelor cauzei penale;

- astfel, apărătorul și inculpatul au avut posibilitatea reală de a înainta demersul privind recunoașterea nulității actelor procesuale și neadmiterea lor ca probe numai în ședința de judecată;

- în prezentul caz instanța era obligată să examineze demersul apărătorului în conformitate cu alin. (2), alin. (3) și alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală;

- aliniatele (2) și (3) ale art. 251 CPP stipulează că încălcările prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei ... atrage nulitatea actului procedural;

- nulitatea prevăzută în alin. (2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți;

- art. 251 alin. (4) CPP indică că încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin. (2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în judecată,

dacă partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum este în prezentul caz.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21.11.2018 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Gh. Guzun în interesele inculpatului Moraru Ion *****. S-a admis apelul procurorului în Procuratura Anticorupție E. Balan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22.09.2016, sentința s-a casat, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Moraru Ion ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani. S-a hotărât în privința corpurilor delictive.

Prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 30.10.2018 au fost admis recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți V. Dubăsari și de avocatul Gh. Guzun în interesele inculpatului, a fost casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21.11.2018 în cauza penală în privința lui Moraru Ion și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În ședința instanței de apel procurorul participant a susținut apelul declarat de acuzatorul de stat, pledând pentru admiterea lui pe motivele invocate, totodată a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Gh. Guzun în interesele inculpatului Moraru Ion.

Inculpatul Moraru Ion și avocatul ce l-a asistat în ședința instanței de apel au solicitat admiterea propriului apel, cu respingerea apelului declarat de procuror ca fiind nefondat.

Verificând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în apel, audiind participanții la proces, Colegiul penal, consideră că apelul avocatului Gh. Guzun în interesele inculpatului Moraru Ion este nefondat și urmează a fi respins, iar apelul procurorului este întemeiat și va fi admis, cauza urmînd a fi rejudecată cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Așa, potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) CPP, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, respinge apelul dacă acesta este nefondat.*

Conform art. 415 alin. (1) p. 2) CPP, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 al. (2) CPP, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.*

Conform art. 414 alin. (1) CPP – *„Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond”.*

Deducînd soluția respectivă, Colegiul penal va statua pe dispozițiile art. 414 CPP al RM, din care derivă și explicațiile ce se conțin în Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova “Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel” nr. 22 din 12.12.2005 (modificată prin hotărârile Plenului CSJ nr. 4 din 30.03.2009 și nr. 10 din 24.12.2010), în temeiul cărora instanța de apel, la judecarea apelului, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, pe baza probelor, examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi, prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele, administrate de instanța de fond, dispunînd de dreptul procedural de a le da o nouă apreciere, cît și alte legi, la care instanța va face referință în textul deciziei adoptate.

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru aflarea adevărului judiciar în cauză.

Pornind de la acestea, Colegiul penal reține, că temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Analizînd probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, Colegiul penal reține, că la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt pe cauză.

Soluția instanței de fond prin care inculpatul a fost achitat pe motivul lipsei elementelor infracțiunii, nu se racordă cu baza probantă existentă pe cauză, cercetată în instanța de apel la demersul părții acuzării, care nu a fost pe deplin verificată și apreciată la justa valoare.

Colegiul penal va admite apelul procurorului, va anula soluția instanței de fond privind achitarea inculpatului, cu adoptarea unei soluții de condamnare a inculpatului în baza art. 326 alin. (3) lit. a) CP.

Colegiul penal va statua și pe prevederile art. 415 alin. (2¹) CPP, potrivit cărora, *Judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.*

Inculpatul **Moraru Ion**, fiind audiat în ședința instanței de apel, vina nu a recunoscut-o, își susține declarațiile date în instanța de fond, declarînd că, ***** cunoștea că soția sa activează ca judecător în cadrul Curții de Apel Chișinău. Inițial

***** l-a întrebat despre soția sa, iar ulterior el i-a spus că dacă are nevoie de serviciile sale, el o să le presteze în baza contractului și achitării onorariului. ***** i-a povestit că fiica sa are probleme, fiind nevoită să plece din țară, că el este amenințat de mai multe persoane care au avut relații cu fiica sa. ***** s-a adresat la el, cauza în privința fiicei se afla la faza urmăririi penale. S-a angajat să lucreze pe cauza penală respectivă de la faza urmăririi penale până la ultima cale de atac și pentru fiecare fază a procesului penal, achitarea onorariului urma să se efectueze separat. Pentru fiecare etapă s-a înțeles să i se achite suma de 10000 euro. I-a spus lui ***** că din practică, asemenea dosar poate să nu ajungă la CSJ, dar dacă totuși va ajunge, i-a spus că onorariul va constitui 5000 euro. ***** a fost de acord. Cu ***** a discutat posibilitatea clasării urmăririi penale. Cu materialele cauzei a luat cunoștință aproximativ în luna martie 2014, pentru care a fost achitat. A încheiat contractul în martie 2014 pentru a face cunoștință cu materialele cauzei. Consideră că și-a efectuat lucrul bine, întrucât la etapa urmăririi penale, fiica lui ***** a fost scoasă de sub urmărire penală, părțile au rămas mulțumite. Peste aproximativ 6-8 luni după ce a efectuat lucrul pe caz, ***** l-a sunat, revoltându-se că ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a fost contestată de persoanele interesate. În perioada până a fi scoasă fiica lui ***** de sub urmărire penală, de nenumărate ori a fost amenințat de persoanele interesate pe caz. A atacat anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală care a fost admisă. Între timp a fost internat în spital, iar ***** trebuia să vină să-i achite onorariul pentru lucrul efectuat și la faza dată. După ce i-a înmănat toate datele despre scoaterea de sub urmărire a fiicei sale, i-a sugerat lui ***** ca în termeni restrânși să hotărască toate chestiunile și problemele fiicei sale și să se achite și cu el. al doilea contract de asistență juridică a fost semnat la etapa contestării în baza art. 313 CPP. Contractul dat a fost întocmit la 03.03.2015, iar inculpatul a fost reținut la 24.03.2015, când ***** trebuia să-i achite onorariul pentru faza contestării în baza art. 313 CPP. ***** a primit acest contract. La 24.03.2015 ***** i-a achitat suma de 10000 euro. Când întocmea bonul de plată, la cuvântul cheie a lui ***** au intrat ofițerii CNA și procurorul Balan Eugen. Presupune că ***** a vrut să se răzbune pe el. în declarațiile lui ***** nu se regăsește faptul că soția inculpatului, care este judecător la Curtea de Apel Chișinău, ar putea influența organele de drept. La fel nicăieri nu se regăsește faptul că inculpatul a afirmat că soția sa poate influența pe cineva pentru a rezolva problemele lui *****. Prin stenograme se confirmă nevinovăția sa, este o probă contradictorie, ceea ce dă dovadă de fabricarea dosarului în privința sa. În bonul de plată lipsește ștampila sa, deoarece n-a reușit să-l completeze până la sfârșit, deoarece au intrat în birou ofițerii CNA, dar pe contractul de asistență juridică această ștampilă este aplicată. Pe înregistrarea audio sunt imprimate discuțiile dintre el și *****. Ultimul i-a spus că i s-a născut o nepoțică și era nevoie de prezentarea documentelor (a certificatului de naștere) a

copilului. Această discuție a avut loc după ce a fost anulată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a fiicei lui ***** și i-a cerut să-i prezinte certificatul de naștere a nepoatei sale. Documentele pe care le solicita erau facturile și bonurile de plată pe care fiica lui ***** le deținea. 10000 euro au fost acceptați și achitați în legătură cu efectuarea lucrului pentru etapa a doua. Lucrul era deja efectuat. A pomenit de faza urmăririi penale, prima instanță și instanța de apel. La discuția respectivă ***** era indignat, întrucât a pierdut, după părerea sa, suma de 10000 euro, iar ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a fost anulată la fel din cauza lui, deoarece a prezentat cazierul judiciar cu întârziere de 8 luni. În discuția dată inculpatul i-a propus să se adreseze la alt apărător, dar el a confirmat că vrea să lucreze doar cu inculpatul.

Deși inculpatul își neagă vina, vinovăția acestuia se întemeiază pe următoarele probe:

Martorul ***** în ședința instanței de apel și-a susținut declarațiile date în instanța de fond, instanța de apel și cele date la urmărirea penală, din care reiese, că în anul 2010 la fata sa au apărut probleme cu o firmă, în legătură cu care fapt a dorit să fie ajutat de către un avocat. Deoarece îl cunoștea pe Moraru Ion, a apelat la serviciile lui. I-a explicat lui Moraru Ion că fata sa s-a dovedit a fi datoare unei firme cu o sumă de bani. Moraru Ion i-a comunicat că, problema sa va fi soluționată. Totodată a menționat și faptul că, soția sa lucrează la Curtea de Apel Chișinău și problema data va fi rezolvată. Totodată i-a promis că va soluționa problema ducând convorbire cu procurorul și judecătorul. A concretizat că, pe numele fiicei sale ***** a fost intentat dosar penal, iar Moraru Ion i-a comunicat că întrebarea dată va fi hotărâtă, la care a întrebat ce trebuie din partea sa ca să fie soluționată problema. La fel, a concretizat că prin noțiunea de întrebare și problemă s-a subînțeles soluționarea unui dosar penal. Pentru soluționarea dosarului penal a înțeles că, trebuie să dea 11000 euro. Inițial a dat 5000 euro, iar ulterior încă 6000 euro. Banii i-a transmis în anul 2014. Banii au fost dați pentru încetarea urmăririi penale în privința fiicei sale. A menționat că problema sa a fost soluționată. De la Moraru Ion a primit o hotărâre unde era scris că, fiica sa a fost scoasă de sub învinuire. A apelat la Moraru Ion pentru a-i fi eliberat cazierul judiciar pe numele fiicei sale pe care ulterior l-a și primit. Ulterior, fiica sa a fost chemată la ambasadă în Portugalia pentru perfectarea buletinului de identitate, deoarece s-a căsătorit. La ambasadă fiica a primit o listă cu actele necesare pentru perfectarea buletinului de identitate, pe care i-a trimis-o. Astfel, urma ca să expedieze fiicei sale toate actele menționate în listă. Deoarece cazierul judiciar, pe care i l-a dat Moraru Ion a expirat, a solicitat eliberarea altuia, însă deoarece fiica sa era pusă sub învinuire, nu i s-a eliberat un alt cazier. Astfel, iar a apelat la Moraru Ion, care i-a explicat că întrebările pe care el urma să le soluționeze - le-a soluționat. L-a întrebat pe avocat ce a făcut cu banii, la care ultimul i-a comunicat

că, cu banii menționați i-a hotărât întrebarea. I-a zis că, întrebarea sa nu a fost soluționată. La întrebarea, dacă a hotărât întrebarea cu procurorul și judecătorul, a primit răspuns afirmativ. Totodată i s-a comunicat că, dacă va fi necesar, va soluționa întrebarea și la Curtea de Apel. A concretizat că, dosarul pornit în privința fiicei sale a ajuns la Judecătoria Cimișlia. L-a întrebat pe avocat ce trebuie pentru ca fiica să fie scoasă de sub învinuire, la care avocatul i-a comunicat că, trebuie să mai dea o sumă de bani. În total 25000 euro. Prin prima etapă se subînțelegea înțelegerea cu procurorul - 11000 euro, prin a doua etapă se subînțelegea judecătorul, căruia pentru soluționarea întrebării urma a-i fi dat 10000 euro, iar prin a treia etapă se subînțelegea Curtea de Apel, pentru care urma a achita suma de 5000 euro. Drept consecință s-a adresat la CNA, unde a depus o cerere. După adresarea la CNA a mai fost la avocat, unde iar i-a menționat despre faptul că soția sa lucrează la Curtea de Apel Chișinău. Până s-a adresat la CNA a înscris careva din convorbirile duse cu avocatul, iar după adresarea la CNA i s-a eliberat un dictofon. Ulterior, a fost cu ginerele său ***** la avocat. Când a mers cu ginerele, a întrebat încă o dată pe avocat câți bani trebuiesc. Ieșind din birou, ultimul i-a comunicat că, trebuie încă 10000 euro pentru soluționarea întrebării sale. Telefonînd pe avocat, acesta i-a comunicat că băieții lucrează, el urmînd a pregăti hîrțiile. A înțeles că, prin hîrtii a avut în vedere banii, care urmau a fi dați. Ulterior, cu susținerea colaboratorilor CNA a fost în biroul avocatului, unde a transmis banii menționați. Când a dat banii, avocatul i-a comunicat că trebuie să meargă în altă odaie pentru a semna și a-i fi eliberată o chitanță sau un contract, însă așa și nu a înțeles ce anume. A mers în odaie unde a luat loc, în timp ce avocatul a început a îndeplini o hîrtie. În timpul acesta în odaie au intrat colaboratorii CNA. A concretizat că, a semnat o hîrtie, însă nu a citit conținutul ei. A menționat că, s-a adresat la CNA cu speranța că, i se va restitui suma de 11000 euro. A concretizat că, semnătura de pe contractul de asistență juridică din 03 martie 2015 seamănă cu semnătura sa. Nu a reușit se semneze chitanța din motiv că au intrat în acel moment colaboratorii de la CNA. A menționat că, a citit stenograma convorbirilor telefonice dintre avocat și el, însă citea una și înțelegea alta. La acel moment în birou în afară de el și avocat mai era secretara și feciorul său.

Martorul ***** în ședința instanței de apel și-a susținut declarațiile date în instanța de fond și instanța de apel, din care reiese, că aproximativ în luna februarie-martie 2015 a fost la consultație. După ce a discutat cu socrul său *****, ultimul i-a explicat că, Moraru Ion se ocupă de dosarul pornit în privința fiicei sale, în calitate de avocat. Totodată i-a explicat că, a încercat să rezolve întrebarea dînd o sumă de bani în mărime de 11000 euro. Ca membru al familiei a decis să meargă cu socrul său la Ion Moraru. Au mers la oficiul lui Ion Moraru, care se află pe str. *****. Moraru Ion s-a revoltat de ce a venit și el împreună cu *****, după care au

început a discuta, întrebându-l din ce cauză nu s-a rezolvat situația cu *****, or lui Moraru Ion i s-a dat o sumă de bani, la care ultimul a comunicat că s-a rezolvat totul și că nu răspunde de restul. ***** i-a comunicat că, Moraru Ion nu va menționa de procurori, judecători, dar va folosi alte cuvinte și anume "etape", și anume prima, a doua și dacă va trebui și a treia. Fără cuvinte le desena pe o foaie care se afla pe masă, prima etapă procurorul, a doua etapă judecătorul. În timpul conversației a întrebat ce sumă de bani mai trebuie, la care Ion Moraru a comunicat că, suma de 10000 euro. S-au revoltat, la care Ion Moraru a comunicat că, dacă nu se va rezolva la prima și a doua etapă, mai există și a treia etapă, la care a menționat pe foaie Curtea de Apel, unde este soția inculpatului, care lucrează la Curtea de Apel. A cunoscut despre faptul că soția lui Moraru Ion activează la Curtea de Apel Chișinău. La fel, inculpatul le-a comunicat că, dacă va exista și a treia etapă, va fi nevoie să mai dea suma de 5000 euro. După toate discuțiile cu ***** au decis dacă prima dată nu s-a clarificat nimic posibil că, de data aceasta poate fi o înșelăciune, unde au hotărât să apeleze la Centrul Național Anticorupție. Din cuvintele lui ***** a mai aflat că, acesta a mai fost o dată la Moraru Ion, când s-a cerut cât mai curînd banii solicitați. Ulterior, împreună cu *****, înzestrați cu tehnică de la CNA, au mai fost încă o dată la Moraru Ion, unde au discutat despre problema cu etapele. În ziua când trebuia să dea banii lui Moraru Ion, Moraru Ion i-a comunicat lui ***** să vină singur cu banii. A concretizat că, Moraru Ion nu a numit careva nume concrete de procurori sau judecători. La fel, a concretizat că, nu au propus bani ca să fie rezolvată problema, or problema urma să fie soluționată pe cale juridică. Din spusele lui ***** cunoaște despre faptul că, acesta a fost impus să semneze un contract tipizat în care era indicată suma de 10000 euro cu creionul, în caz contrar Moraru Ion urma a refuza implicarea în dosarul lui ***** . După părerea lor, erau prinși în capcană și de aceea nu au apelat la un alt avocat. A menționat că, nu cunoaște de ce odată ce convorbirile au fost înregistrate audio, nu este menționat nimic despre careva discuții despre procurori, judecători și soția inculpatului. La fel, a menționat că, Moraru Ion nu a menționat în discuție despre mită, polițiști, procurori sau judecători.

Vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei, examinate în ședința instanței de apel:

- proces-verbal de primire a plîngerii-denunț de la cet.***** din 17.02.2015, prin care solicită atragerea la răspundere penală a lui Moraru Ion, care se prezintă ca avocat și estorcă mijloace bănești în sumă de 10000 euro, susținînd că el împreună cu alte persoane are influență asupra colaboratorilor din cadrul Comisariatului de poliție, a Procuraturii din or.Cimișlia, a personelor lui necunoscute și poate să influențeze ca să o scoată pe fiica sa ***** din căutare interstatală și să claseze cauza penală nr.2010010826 pornită în privința ei (f.d.16-17, vol.I);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 17.02.2015, fiind examinat un CD de model CD-R 700 MB 80 52x „Acme” (f.d.27-30, vol.I);

- raport de expertiză nr.58 din 09.03.2015 și planșa fotografică, prin care s-a concluzionat, că douăzeci bancnote cu valoarea nominală a fiecăreia de 500 (cinci sute) euro, cu seria/număr: X01094971907; X04420345088; X05041166609; X05326327046; X05481146036; X05944332206; X06346231256; X06659867756; X07799520359; X07953834575; X08301374489; X08948732348; X09421741 973; N11004840984; N16047942006; N33040026552; N46020426717; P15005899396; S00031216993; N31080875853, toate cu anul de emisie 2002, care urmează a fi transmise sub controlul colaboratorilor CNA persoanei ce le pretinde ilicit, corespund după calitatea și metoda de realizare în ele a imaginilor și elementelor de bază, bancnotelor autentice (confeționate la întreprinderi specializate în fabricarea banilor și hîrtilor de valoare) (f.d.34-39, vol.I);

- ordonanță de recunoaștere în calitate de corp delict și de atașare la dosar din 25.03.2015 (f.d.41, vol.I);

- demers privind autorizarea măsurilor speciale de investigații din 18.03.2015, ordonanță din 19.02.2015 și încheierea judecătorului de instrucție din 19.02.2015 de admitere a demersului cu autorizarea efectuării interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor (f.d.43-45, vol.I);

- ordonanță și încheiere privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală din 19.02.2015 (f.d.47-48, vol.I);

- raport privind controlul transiterii banilor din 24.03.2015 (f.d.57, vol.I);

- proces-verbal privind controlul transiterii banilor din 24.03.2015 în sumă de 10000 euro, și anume 20 bancnote cu nominalul 500 euro lui ***** (f.d.58, vol.I);

- proces-verbal privind înzestrarea lui ***** cu tehnică specială din 03.03.2015 (f.d.59, vol.I);

- proces-verbal privind înzestrarea lui ***** cu tehnică specială din 10.03.2015 (f.d.60, vol.I);

- proces-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 16.03.2015 a lui ***** (f.d.61, vol.I);

- proces-verbal privind înzestrarea cu tehnică specială din 24.03.2015 a lui ***** (f.d.62, vol.I);

- proces-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 04.03.2015, cu anexă, purtate dintre *****, ***** și Moraru Ion (f.d.65-77, vol.I);

- proces-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 11.03.2015, cu anexă, între ***** și Moraru Ion (f.d.80-83, vol.I);

- raport privind rezultatele măsurii speciale de investigații din 16.03.2015 (f.d.84, vol.I);
- proces-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 17.03.2015, cu anexă, între ***** și Moraru Ion (f.d.86-88, vol.I);
- raport privind rezultatele măsurii speciale de investigații din 24.03.2015 (f.d.89-90, vol.I);
- proces-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 24.03.2015, cu anexă, între ***** și Moraru Ion (f.d.91-93, vol.I);
- raport privind rezultatele măsurii speciale de investigații din 25.03.2015 (f.d.94-95, vol.I);
- proces-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigații: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 25.03.2015 (f.d.96-97, vol.I);
- anexă la procesul-verbal al interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 25.03.2015, între *****, Moraru Ion și persoane necunoscute (secretara și fiul lui Moraru Ion) (f.d.99-102 vol.I);
- ordonanță de recunoaștere drept corp delict și de atașare la dosar din 17.02.2015 (f.d.103, vol.I);
- interpelare către Ministerul Justiției de la CNA din 25.03.2015, răspunsul Ministerului Justiției către CNA din 02.04.2015 cu documentele respective referitor la retragerea licenței în privința avocatului Moraru Ion (f.d.104-109, vol.I);
- ordonanță de ridicare din 27.03.2015 (f.d.110, vol.I);
- proces-verbal de examinare a documentelor din 07.04.2015 (f.d.111-112, vol.I);
- ordonanță privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală din 18.03.2015 și încheiere judecătorului de instrucție din 18.03.2015, prin care a fost autorizată efectuarea percheziției (f.d.114-115, vol.I);
- ordonanță și încheiere din 18.03.2015, prin care a fost prelungită aducerea la cunoștință lui Moraru Ion a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț (f.d.116-117, vol.I);
- proces-verbal de percheziție din 24.03.2015 în biroul de serviciu a lui Moraru Ion din mun.*****, str.***** (f.d.119-120, vol.I);
- ordonanță de punere sub învinuire a lui Moraru Ion în baza art. 42 alin. (2), 326 alin. (3) lit. a) Cod penal din 26.03.2015 (f.d.133-134, vol.I);
- dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 10.08.2015, prin care s-a dispus casarea încheierii judecătorului de instrucție al Judecătoriei Cimișlia din 11.05.2015 (f.d.90, vol.II);

- încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Cimișlia din 11.05.2015, prin care s-a repus în termen contestația depusă de avocatul Moraru Ion în interesele lui ***** și s-a dispus anularea ordonanței procurorului raionului Cimișlia din 08.05.2014 privind anularea ordonanței de încetare a urmăririi penale a procurorului Botezatu Valerian din 17.04.2014, cu relaurea urmăririi penale pe cauza penală nr.2010010826 (f.d.91-92, vol.II).

Analizînd probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei, Colegiul penal, ținînd cont de art. 436 alin. (2) CPP, care prevede, că *pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs* (decizia Curții Supreme de Justiție din 07.05.2019) *sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului*, reține, că la examinarea cauzei respective nu s-a dat eficiență prevederilor art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, instanța nu a cercetat cauza multiaspectual, nu a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenței, coroborării lor, în baza probelor acumulate nu a reținut just starea de fapt pe cauză.

Colegiul penal conchide, că este greșită concluzia instanței de fond privind achitarea lui Moraru Ion pe art. 326 alin. (3) lit. a) CP, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: ***dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvîrșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.***

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal constată, că instanța de fond la examinarea cauzei nu a apreciat cumulul de probe la justa valoare și a adoptat o sentință de achitare, care contravine bazei probante existente pe cauză.

Colegiul penal remarcă, că conform art. 93 CPP, probele sunt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea

existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit alin. (2) al acestei norme, ca probe sunt considerate declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate și a martorilor, raportul de expertiză, corpurile delictive, obținute în conformitate cu prevederile legii.

Colegiul reține că conform art. 101 CPP, sub aprecierea probelor se are în vedere că fiecare probă are o anumită importanță, justificată prin informațiile pe care le oferă în aflarea adevărului.

Așadar, Moraru Ion a fost învinuit de organul de urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, adică *pretinderea și primirea banilor, pentru sine și alte persoane, susținând că are influență asupra unor persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestuia, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.*

Verificând hotărîrea adoptată de prima instanță, Colegiul penal constată, că deși în partea dispozitivă a sentinței este indicat temeiul de achitare, și anume – *fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*, însă în partea descriptivă a sentinței, instanța de judecată indică concluzii și face trimitere la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 1) CPP, din care rezultă alt temei de achitare – *nu s-a constatat existența infracțiunii*.

Analizînd temeiurile de achitare din partea descriptive și din dispozitivul sentinței, Colegiul observă o neconcordanță în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Moraru Ion, fiind constatate în sentință concluzii și temeiuri de achitare diferite: „*nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*” și „*fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1) și pct. 3) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal atestă că menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare ce se exclude una pe alta, în aceeași hotărîre judecătorească, este o eroare de procedură.

Totodată, privitor la vinovăția inculpatului Moraru Ion în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal stabilește, că *traficul de influență* constituie primirea personal sau prin mijlocitor, de bani titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, dacă acestea se exprimă în proporții deosebit de mari, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întîrzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvîrșite.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 CP îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii specificate la art.326 CP (infracțiunea presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a remunerației ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică traficantului de influență).

Pretinderea presupune cererea (insistentă) sau formularea unei pretenții vizînd bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine. Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor.

Inițiativa pretinderii întotdeauna aparține făptuitorului. Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare. Nu este necesar ca cererea să fie formulată astfel încît să poată fi înțeleasă de oricine. Este suficient ca în raport cu împrejurările concrete, ea să fi inteligibilă pentru cel cărui i se adresează.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestînd intenția persoanei publice sau persoanei publice străine de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu. Destinatarului pretenției, formulate de către persoana publică sau persoana publică străină coruptă, nu i se cere să înțeleagă semnificația penală a faptei. Totuși, el trebuie să înțeleagă că tocmai pretinderea remunerației ilicite condiționează angajarea persoanei publice sau persoanei publice străine să adopte conduita legată de obligațiile de serviciu ale unei astfel de persoane.

A primi oferte, bani, bunuri, alte avantaje și reprezintă fapta persoanei cu funcție publică de a lua în posesie ceea ce i se înmînează, ori de încasare a unei sume de bani care nu i se cuvine.

În vederea aplicării răspunderii conform art. 326 CP, banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor - trebuie să fie necuvenite. Ceea ce înseamnă că aceste foloase nu-i sînt legal datorate făptuitorului. De asemenea, aceasta înseamnă că făptuitorul nu-i achită terțului interesat (sau, altfel spus, cumpărătorului de influență) valoarea banilor, a titlurilor de valoare, a serviciilor, a privilegiilor, a

altor bunuri sau avantaje pretinse, acceptate sau primite. În fine, mai rezultă că banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, pentru ca oricare din acești factori de decizie să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 CP constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art. 326 Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Infracțiunea specificată la art. 326 CP este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art. 326 CP se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Ținând cont de aceste comentarii și de cumulul de probe cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, Colegiul penal consideră că situația de fapt stabilită prin probele administrate demonstrează că Moraru Ion a comis faptele incriminate sub formă de trafic de influență, acționând cu intenție, vina lui fiind pe deplin dovedită prin probele cercetate.

Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezentate ajunge la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului Moraru Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 al.(3) lit.a) Cod penal și atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe veridice suficiente care demonstrează comiterea de către Moraru Ion a infracțiunii incriminate lui.

Vinovăția inculpatului Moraru Ion în comiterea infracțiunii stabilite de instanța de apel se demonstrează deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, și anume din declarațiile martorilor, din procesele-verbale ale acțiunilor procesuale petrecute pe caz, prin corpurile delictive și înscrisurile anexate la materialele cauzei, care au fost cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care se

coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției lui Moraru Ion în cele stabilite de instanța de apel.

Astfel, vinovăția inculpatului Moraru Ion în comiterea faptelor sus-indicate, este dovedită prin probele veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele.

În așa mod, martorii ***** și ***** au confirmat faptul, că inculpatul Moraru Ion a pretins mijloace bănești pretinzând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și Judecătoriei Cimișlia. Pentru a-i determina pe ultimii să îi transmită mijloacele bănești în prima tranșă de 11000 euro, iar ulterior încă 10000 euro, le-a comunicat acestora că soția sa activează în calitate de judecător la Curtea de Apel Chișinău și în caz de careva situații neprevăzute va soluționa întrebarea prin intermediul acesteia. La fel inculpatul făcea referire la persoanele din cadrul Procuraturii, Judecătoriei, Curții de Apel ca fiind respectiv etapa I, II, III.

Colegiul atestă că nu are temei de a aprecia critic declarațiile martorilor ***** și ***** , deoarece acestea au fost depuse sub jurământ și avertizare de răspundere penală în baza art. 312-313 Cod penal, fiind elocvente, consecutive și în coroborare cu materialele cauzei.

Colegiul penal indică, că declarațiile martorilor ***** și ***** sunt admisibile și au valoare probantă, deoarece în declarațiile lor sunt fixate împrejurările faptei care constituie obiectul acestor declarații, pe când instanța de fond n-a dat o apreciere cuvenită acestor probe.

Declarațiile martorilor enunțați mai sus confirmă cu certitudine faptul comiterii infracțiunii de trafic de influență, care are două elemente de bază: pretinderea în scopul de a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii și Judecătoriei Cimișlia și respectiv pretinderea realizării influenței prin intermediul soției sale, judecător la Curtea de Apel Chișinău, în caz dacă se ajunge la instanța respectivă. În acest moment infracțiunea de trafic de influență în conformitate cu legislația în vigoare se consideră consumată, adică din momentul pretinderii de a avea influență asupra unei persoane publice, indiferent dacă această influență a fost sau nu realizată.

De asemenea, este de menționat și acel fapt că infracțiunea de trafic de influență este o infracțiune formală, ce se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Colegiul penal menționează, că faptul pretinderii și primirii de către Moraru Ion a sumei de 10000 euro de la ***** în vederea realizării influenței promise anterior se confirmă prin probele cercetate și verificate, fiind consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată și reținute în conținutul prezentei decizii.

Colegiul penal consideră că instanța de fond nu a supus verificării și a lăsat fără apreciere și discuțiile purtate între ***** , ***** și inculpatul Moraru Ion, care

au fost interceptate și înregistrate la 11.03.2015, 16.03.2015, 17.03.2015, 24.03.2015 și 25.03.2015 și care demonstrează vinovăția lui Moraru Ion în faptele incriminate (f.d.27-30, 67-77, 98-102 vol.I).

Prin procesele-verbale de interceptare se observă cum inculpatul explică, cu folosirea unor denumiri – etapa I, II, III, dar totodată din conținutul discuțiilor rezultă și „am vorbit deja cu oamenii”, „adă hîrtille”, referitor la care martorii au declarat, că anume în acea perioadă inculpatul cerea insistent banii.

Versiunea înaintată de inculpat, precum că cerea un certificat medical de la medicul de familie nu poate fi acceptată, deoarece la acel moment ***** nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, din spusele inculpatului se afla în Indonezia, astfel nu este clară necesitatea prezentării unui asemenea certificat și ce anume urma acesta să probeze.

Nu există circumstanțe care ar pune la dubiu declarațiile martorilor, deoarece însăși inculpatul nu neagă existența relațiilor între aceștia și a evenimentelor petrecute, neagă doar scopul primirii banilor.

În această ordine de idei Colegiul reține, că acțiunile în acest sens au fost dispuse în baza ordonanțelor procurorului privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor și autorizate de judecătorul de instrucție, reflectate în procesele-verbale privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, la fixarea acțiunilor fiind utilizate aparate tehnice de înregistrare, cu anexarea stenogramelor comunicărilor care au importanță pentru cauza penală, acțiunile fiind întocmite conform prevederilor art. 132/9 alin. (8) Cod de procedură penală.

Probele relevate și analizate sunt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală.

Totodată Colegiul penal reține, că declarațiile făcute de inculpatul Moraru Ion referitor la faptul că suma de 10000 euro constituia onorariul său de avocat pentru care a fost întocmit și un contract cu *****, urmează a fi apreciate ca fiind făcute în scopul apărării sale și nu pot fi reținute în favoarea inculpatului și puse la baza sentinței, care sunt combătute prin declarațiile martorilor ***** și *****, precum și rezultatele acțiunilor de urmărire penală – interceptările și înregistrările convorbirilor telefonice și înregistrările audio a comunicărilor, probe care au fost administrate în conformitate cu legislația procesual penală în vigoare.

Ținînd cont de probele expuse mai sus, Colegiul consideră corect de a reține în acțiunile inculpatului Morari Ion infracțiunea de trafic de influență, or din primele declarații date de martorul ***** rezultă faptul privind pretinderea mijloacelor bănești în sumă de 10000 euro de către Moraru Ion și susținerea că împreună cu alte persoane are influență asupra colaboratorilor din cadrul Comisariatului de Poliție, a Procuraturii din or.Cimișlia, a personelor lui necunoscute și poate să influențeze ca să o scoată pe fiica sa ***** din căutare

interstatală și să claseze cauza penală nr.2010010826 pornită în privința ei (f.d.16-17, vol.I).

Cît privește afirmația invocată de inculpat, precum că la data de 24.03.2015 între ***** și Moraru Ion a fost semnat un Contract de asistență juridică, în baza căruia *****, în interesele lui ***** urma să achite suma de 10000 euro pentru asistența juridică la încetarea urmăririi penale pe cazul penal din Cimișlia, în acest aspect Colegiul penal reține următoarele.

Martorul ***** sub jurământ a declarat, că cînd a dat banii, avocatul i-a comunicat că trebuie să meargă în altă odaie pentru a semna și a-i fi eliberată o chitanță sau un contract, au mers în altă odaie, unde a luat loc, în timp ce avocatul a început a îndeplini o hîrtie, pe care a semnat-o, însă nu a citit conținutul ei. Semnătura de pe contractul de asistență juridică din 03 martie 2015 seamănă cu semnătura sa.

Mai mult ca atît s-a constatat, că inculpatul Moraru Ion n-a eliberat lui ***** copia contractului de asistență juridică semnat de ambele părți, ba mai mult, n-a eliberat bonul fiscal de plată, eliberarea căruia este obligatoriu și care ar fi confirma cu certitudine cele invocate de inculpat în apărarea sa, fapt care, însă, atestă suplimentar fictivitatea acestor acțiuni.

În această ordine de idei Colegiul penal la fel reține, că din conținutul procesului-verbal de percheziție din 24.03.2015, acțiune procesuală care a fost efectuată în biroul de serviciu a lui Moraru Ion din mun.*****, str.*****, imediat după transmiterea mijloacelor bănești în cuantum de 10000 euro rezultă, că în procesul efectuării percheziției Moraru Ion a declarat, că dorește să predea benevol mijloacele bănești primite de la *****, pe care respectiv și le-a predat, și anume 20 bancnote cu valoarea nominală de 500 euro, în sumă totală de 10000 euro. Careva alte acte nu au fost ridicate sau predate benevol de către Moraru Ion, în special Contractul de asistență juridică semnat de ambele părți sau bonul de plată din chitanțieră, eliberarea căruia este obligatorie.

De aici rezultă, că inculpatul Moraru Ion din start iniția să-l ducă în eroare pe ***** privind întocmirea Contractului de asistență juridică, totodată determinîndu-l să-i ofere suma de 10000 euro în vederea realizării influenței promise anterior întru „soluționarea pozitivă” a cazului.

Astfel Colegiul reține, că declarațiile depuse de către inculpat în acest sens privind nerecunoașterea vinovăției, vin în contradicție cu probele cercetate pe caz, urmînd a fi apreciate drept o încercare de a evita răspunderea penală și respectiv pedeapsa penală.

Colegiul penal, analizînd declarațiile inculpatului Moraru Ion, prin prisma prevederilor art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le apreciază ca necorespunzătoare adevărului, or contrariul celor

declarate de inculpat rezultă din declarațiile martorilor audiați în ședința instanței de apel, cât și din actele și documentele acumulate în cadrul urmăririi penale.

Subsecvent, instanța de apel indică că comiterea infracțiunii de trafic de influență are loc în prezența a două persoane, cea care comite infracțiunea și cea în privința căreia se comite sau față de care se comite acțiunea prejudiciabilă.

La caz, instanța menționează că din start martorul ***** a indicat, că Moraru Ion, care este avocat, estorcă mijloace bănești în sumă de 10000 euro, susținând că el împreună cu alte persoane are influență asupra colaboratorilor din cadrul Comisariatului de poliție, a Procuraturii din or.Cimișlia, a personelor lui necunoscute și poate să influențeze ca să o scoată pe fiica sa ***** din căutare interstatală și să claseze cauza penală pornită în privința ei.

Tot în această ordine de idei Colegiul reține, că prin declarațiile sale ca martor ocular la convorbirile și evenimentele care au avut loc, ***** a confirmat că convorbirile care au avut loc între el și inculpat au fost înregistrate, convorbiri care reconfirmă declarațiile martorului și indică asupra prezenței semnelor infracțiunii de trafic de influență incriminate inculpatului Moraru Ion.

Mai mult, din declarațiile martorilor ***** și *****, instanța reține caracterul conex al acestora, or aceste declarații se completează reciproc și nicidecum nu se combat și nu se exclud, nefiind clar motivul pentru care nu au fost luate în considerație, nu le-a fost dată o apreciere corespunzătoare în coroborare cu celelalte probe la judecarea cauzei în primă instanță, dar au fost apreciate critic.

Din declarațiile martorului ***** date la urmărirea penală: proces-verbal de audiere a martorului ***** din 17.02.2015 (f.d.18-20, vol.I); proces-verbal de audiere a martorului ***** din 04.03.2015 (f.d.21-23, vol.I); proces-verbal de audiere a martorului ***** din 24.03.2015 (f.d.24-26, vol.I), cele din instanța de fond, declarații care au fost cercetate în ședința instanței de apel, precum și din declarațiile martorului date nemijlocit în ședința instanței de apel reiese, că deoarece fiica sa ***** avea careva probleme cu o firmă, s-a adresat la avocatul Moraru Ion pentru soluționarea cazului, care pentru scoaterea lui ***** de sub urmărire penală și clasarea dosarului penal a solicitat suma de 11000 euro. ***** a fost scoasă de sub urmărire penală o perioadă, iar când a dorit să i se elibereze cazierul judiciar, a fost refuzat din motiv că era în căutare. Astfel din nou s-a adresat la avocatul Moraru Ion, care pentru soluționarea cazului a mai solicitat achitarea sumei de 10000 euro, explicându-i în detalii etapele de soluționare a cauzei fiice sale, indicând faptul că suma de 10000 euro este necesară pentru soluționarea cauzei la Curtea de Apel, iar dacă se va ajunge la Curtea Supremă vor mai fi necesari încă 5000 euro. Din discuțiile telefonice purtate cu Moraru Ion, ultimul îi spunea că totul se pregătește, el urmînd a aduce hârtiile, sintagma care însemna că trebuie să aducă banii în sumă de 10000 euro. Când a venit la Moraru Ion cu banii, a fost întrebat de acesta dacă a venit cu ce trebuie, în caz contrar nu

mai are rost discuția. După ce i-a transmis banii în sumă de 10000 euro lui Moraru Ion, ultimul i-a spus că dacă aducea banii mai devreme, întrebarea putea fi rezolvată mai repede. Totodată a indicat, că nu s-a adresat altui avocat deoarece deja i-a dat banii avocatului Moraru Ion.

Declarațiile date de către martorul ***** se confirmă și prin stenogramele comunicărilor interceptate purtate dintre ***** și *****, din care reiese cu certitudine intenția lui Moraru Ion de pretindere de la ***** a mijloacelor bănești în sumă de 10000 euro, citez: „dacă nu o să fibă, poftim la revedere” (67-77, f.d. I).

În aceeași ordine de idei, Colegiul reiterează că latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență se realizează de către persoana care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică pentru a-l face să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Astfel, traficul de influență incriminat inculpatului Moraru Ion, așa după cum este expus în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu, este pentru faptul că inculpatul în fața martorului a susținut că în schimbul unei sume de bani poate influența persoane publice din cadrul Procuraturii și Judecătoriei Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive în cauza penală în privința lui *****.

În această ordine de idei, instanța de apel indică că conform dispoziției art. 158 CPP, corpurile delictelor sunt recunoscute obiectele, în cazul în care exista temeiuri de a presupune că ele pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate.

La caz, CD-urile care conțin fișierul audio cu discuțiile care au avut loc între persoanele indicate, se deduce că anume aceste convorbiri confirmă declarațiile martorului ***** și constată circumstanțele comiterii infracțiunii de către Moraru Ion.

Din cele enunțate mai sus s-a stabilit cu certitudine și altă condiție necesară de întrunire a laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență – banii să fie primiți de persoană pentru a îndeplini sau nu, ori a întârzia sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni ce ține de obligațiile de serviciu, ori pentru a îndeplini o acțiune contrară acestor obligații. Prin îndeplinirea unei acțiuni se are în vedere comportamentul activ al persoanei cu funcție de răspundere, prin care se realizează cele promise în schimbul unei sume de bani, bunuri, etc.

Acțiunea inculpatului la acest capitol s-a realizat prin promisiunea făcută față de ***** în vederea contribuirii și realizării, cu aportul persoanelor din cadrul Procuraturii și Judecătoriei Cimișlia la adoptarea pe cazul lui ***** a unei soluții de încetare a urmăririi penale cu clasarea dosarului penal.

În acest aspect, Colegiul penal mai indică, că inculpatul Moraru Ion nu neagă primirea banilor, însă neagă scopul primirii banilor de la ***** în sumă de 11000

euro și ulterior 10000 euro, camuflând primirea acestora în vederea întocmirii contractului de asistență juridică acordată lui *****.

Rezumînd totalitatea acestor circumstanțe, Colegiul penal ajunge la concluzia, că învinuirea conține toate elementele componente de infracțiune incriminată inculpatului, acestea fiind demonstrate prin probe pertinente și concludente, astfel încît soluția privind achitarea inculpatului Moraru Ion, este una contradictorie.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Moraru Ion în săvîrșirea infracțiunii incriminate lui, nu echivalează cu achitarea lui, deoarece probele prezentate în spriginul învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate lui, aceasta fiind o metodă de a se eschiva de răspundere penală.

În opinia Colegiului, probele nominalizate și examinate în ansamblu reprezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că reieșind din probele date, rezultă că Moraru Ion a săvîrșit infracțiunea intenționată de pretindere și primire a banilor, pentru sine, susținînd că are influență asupra unor persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestuia, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal apreciază ca o eroare mecanică indicarea de către procuror în ordonanța de punere sub învinuire a faptului, că lui Moraru Ion i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de **art. 42 alin. (2)**, 326 alin. (3) lit. a) CP. Or, din fapta descrisă în această ordonanță, precum și după cum reiese din materialele cauzei, din probele administrate în mod legal de organul de urmărire penală, precum și din rechizitoriul anexat la dosar, inculpatul nu a săvîrșit infracțiunea imputată prin participație, ci a acționat de unul singur.

Colegiul penal a statuat asupra acestei concluzii, avînd la bază conținutul rechizitoriului anexat la fila dosarului 226-verso din vol. I, în care procurorul a consemnat expres că: *„Prin acțiunile sale intenționate, Moraru I., a pretins și a primit bani pentru sine și alte persoane susținînd că are influență asupra unor persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestora, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.”*

Așadar, partea acuzării a conchis că acțiunile inculpatului se subscriu infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, ceea ce denotă că, instanțele conducîndu-se de dispoziția art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, urmează să judece cauza numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate acesteia în rechizitoriu. Aceeași normă procesual-penală mai prevede că, modificarea învinuirii în instanța de

judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare.

În dosar nu se regăsește vreun act procesual ce ar confirma că procurorul i-a modificat învinuirea înaintată inițial inculpatului Moraru I. De altfel, prima instanță, dispunând achitarea acestuia, a consemnat în dispozitivul sentinței că, Moraru I. se achită de sub învinuirea incriminată în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Detaliind această concluzie, Colegiul notează că nu consideră pledoaria procurorului din prima instanță și cererea acestuia de apel, drept acte procesuale ce insinuează intenția părții acuzării de a suplini învinuirea avansată împotriva inculpatului prin adăugarea art. 42 Cod penal.

La calificarea faptei, se face uz de art. 42 alin. (2) din Codul penal doar atunci când infracțiunea este comisă prin participație. În acord cu principiul integralității calificării infracțiunilor, în cazul faptelor prejudiciabile săvârșite în participație la calificare trebuie reținută, pe lângă norma de incriminare din Partea Specială, și norma din Partea Generală a Codului penal care stabilește și definește participantul la infracțiune. Potrivit art. 41 Cod penal se consideră participație cooperarea cu intenție a două sau mai multor persoane la săvârșirea unei infracțiuni intenționate.

Atunci când fapta este comisă de către o singură persoană, acțiunile acesteia se încadrează doar în baza normei penale prevăzute de Partea Specială a Codului penal, care incriminează, de facto, comportamentul doar unei singure persoane. Mai mult, potrivit orientărilor doctrinar-penale pertinente, comportamentul autorului urmează a fi calificat doar potrivit normei concrete ce sancționează fapta prejudiciabilă comisă de acesta, fără a fi necesară trimiterea către norma generală de la art. 42 alin. (2) Cod penal.

În continuare, se atrage atenția asupra modalității de constatare a faptei infracționale reținute în sarcina inculpatului Moraru I.. După redarea conținutului faptei infracționale, care coincide întru-totul cu cea descrisă de procuror în rechizitoriu, instanța de apel conchide că acțiunile inculpatului pe deplin se încadrează în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Totodată, privitor la apelul avocatului Gh. Guzun Colegiul penal conchide, că sunt lipsite de temei juridic argumentele expuse în apel, prin care se invocă nulitatea mai multor acțiuni de urmărire penală și a unor măsuri speciale de investigații, cu recunoașterea inadmisibilității probelor dobândite prin aceste acțiuni în conformitate cu prevederile **art.251 și 94 Cod procedură penală**.

Astfel, partea apărării consideră ca fiind viciate procesele-verbale privind consemnarea măsurilor speciale de investigații: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 04, 11, 17, 24 și 25 martie 2015, a procesului-verbal privind controlul transiterii banilor din 24 martie 2015, cât și a

procesului-verbal de examinare a documentelor din cauza penală nr.2015970065, întocmite de ofițerul de investigații *****.

Procesele-verbale privind consemnarea măsurilor speciale de investigații, întocmite de ofițerul de investigații *****, la care face referire apelantul: efectuarea interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 04, 11, 17, 24 și 25 martie 2015, a procesului-verbal privind controlul transmiterii banilor din 24 martie 2015, cât și a procesului-verbal de examinare a documentelor din cauza penală nr.2015970065, au fost întocmite de către acesta în mod legal, în strictă concordanță cu legislația procesual-penală, pe caz nefiind stabilite temeuri de declarare a nulității sau inadmisibilității acestora.

Or, actele întocmite de ofițerul de investigații ***** constituie acte operative de investigație, întocmite ca rezultat al efectuării la caz a acțiunilor și măsurilor operative de investigare. ***** nu a acționat în cauza penală dată ca ofițer de urmărire penală, ci a acționat ca ofițer de investigații, îndeplinind acțiuni strict legate de măsurile operative de investigații. Cu atât mai mult, că rezultatele măsurilor operative de investigație au fost ulterior autorizate și declarate ca fiind efectuate legal prin încheierile judecătorului de instrucție, astfel lipsind temeuri de a considera că acțiunile operative de investigație au fost efectuate de persoane care nu aveau asemenea competență.

Mai mult, partea apărării solicită și anularea ordonanțelor procurorilor în Procuratura Anticorupție Balan Eugen din 18.02.2015 (f.d.3), cât și a procurorului Harunjen Eduard din 07.05.2015 (f.d.8), în cadrul cauzei penale nr. 2015970065, prin care s-a dispus efectuarea urmăririi penale unui grup de procurori și ofițeri de urmărire penală.

La finisarea urmăririi penale, nici inculpatul, nici apărătorul acestuia nu au înaintat cereri privind contestarea sau declararea nulității acțiunilor procesuale efectuate.

Conform art. 251 alin. (1) din Codul de procedură penală, *încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.*

Astfel, conform art. 251 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul **dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată - când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procedurale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.**

Astfel, potrivit procesului-verbal de informare a învinuitului Moraru Ion și a avocatului Buruian Mihail despre terminarea urmăririi penale și prezentarea materialelor pe cauza penală din 18.06.2015, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale, nici învinuitul Moraru Ion și nici avocatul Buruian Mihail, nu au avut careva cereri sau demersuri, nu au invocat nulitatea a cărorva acte procesuale, solicitînd doar înmînarea copieii la toate materialele din dosar (f.d.217, vol.I).

Colegiul penal, consideră că nu-s temei de a considera ca fiind nule acțiunile procesuale și actele emise ale organului de urmărire penală. Mijloacele de probă indicate de avocat în apelul său nu au fost contestate în modul prevăzut de art. 251 CPP. Instanței nu au fost prezentate probe, ce ar confirma, că în privința persoanelor responsabile au fost pornite proceduri pentru încălcarea legislației.

Nu pot fi acceptate argumentele apelantului referitor la abaterile de la normele procedurale ce au fost precum că admise de procurori prin emiterea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție Balan Eugen din 18.02.2015 (f.d.3), cât și a procurorului Harunjen Eduard din 07.05.2015 (f.d.8), prin care s-a dispus efectuarea urmăririi penale unui grup de procurori și ofițeri de urmărire penală, și care precum că ar afecta probele acuzării în susținerea învinuirii aduse inculpatului. Invocînd prezența de efecte de compromitere a probelor în legătură cu acele acțiuni procedurale efectuate în faza urmăririi penale, avocatul, precum și inculpatul nu au fost lipsiți de posibilitatea de a acționa în conformitate cu prevederile art. 313 CPP, adică să contesteze hotărîrile și acțiunile organelor de urmărire penală, care ar fi afectat drepturile prevăzute de lege a inculpatului. La faza urmăririi penale, inculpatul și apărătorul acestuia nu au atacat cu plîngerii în modul stabilit de lege actele procedurale respective.

Urmează a fi menționat, că conform prevederilor art. 251 al. (4) încălcarea oricăror prevederi legale decât cel prevăzut la al. (2) atrage nulitatea actului numai dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunilor – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - cînd partea ia cunoștință de materialele cauzei. Însă, apărătorul la terminarea urmăririi penale nu a solicitat declararea nulității probelor.

Aceste prevederi legale nu au fost respectate de către partea apărării, toate pretinsele abateri au fost invocate de avocat doar în cadrul examinării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel. În acest sens este neîntemeiat argumentul avocatului, precum că acesta a reprezentat interesele inculpatului doar în instanța de fond, or, la finisarea urmăririi penale și prezentării materialelor cauzei penale spre cunoștință, inculpatul la fel a fost asistat de apărător, care după cum s-a menționat supra, avea dreptul prevăzut de lege de a invoca pretinsele încălcări admise de organul de urmărire penală, lucru care nu a fost făcut.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, *în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.*

Prin urmare, dat fiind că nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege nulitatea actelor și acțiunilor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, adică la terminarea urmăririi penale, se consideră pierdut dreptul de contestare a acestora ulterior, în legătură cu ce argumentele invocate se resping.

Se conchide, că din moment ce atât inculpatul, cât și avocatul lui, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei nu au avut nici o obiecție, prezumându-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată și se resping în latura dată argumentele.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul apelantului, că probele ar fi compromise, că probele acumulate ar fi afectate și nu ar putea fi puse la baza sentinței de condamnare. Toate probele au fost cercetate și verificate în ședințele judiciare a instanței de apel, fiind stabilită legalitatea lor.

Colegiul penal menționează că, activitățile desfășurate în cadrul procesului penal **trebuie să asigure aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului. Numai aflând adevărul, scopul procesului penal poate fi atins**, iar soluțiile dispuse de organele judiciare pot da satisfacție celor care urmăresc înlăptuirea justiției penale. Probele acuzării dobândite în cauză, confirmă adevărul judiciar, că inculpatul a comis fapta infracțională.

Nu pot fi acceptate argumentele avocatului Gh. Guzun din instanța de apel privind analogia a cazului din speță cu Hotărârea CEDO din 16.09.2014 către România, precum că statul a fost condamnat pentru faptul că după emiterea unei hotărâri de achitare a inculpatului de către prima instanță, instanța superioară fără a administra careva probe noi, fără a răsturna probatoriul, a emis o sentință de condamnare. Or, cauza CEDO menționată nu are tangență cu prezenta cauză penală în privința inculpatului Moraru Ion.

După cum s-a menționat supra, Colegiul penal la adoptarea prezentei soluții a acționat în deplină conformitate cu prevederile art. 415 alin. (2¹) CPP, potrivit cărora, *Judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără **audierea învinuitului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.***

Astfel, la caz au fost audiați martorii ***** și ***** , declarațiile cărora cu certitudine demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, totodată fiind cercetate și probele scrise ce se conțin în materialele

cauzei, cărora le-a fost dată o nouă apreciere, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din probatoriul dat Colegiul ajungând la concluzia justă privind vinovăția inculpatului.

Astfel, se constată că soluția adoptată de către instanță privind achitarea inculpatului Moraru Ion de sub învinuirea lui formulată în baza art. 326 alin. (3) lit. a) CP, este neîntemeiată și contravine bazei probante existente pe cauză, care nu a fost pe deplin verificată și apreciată la justa valoare.

Probele sus-indicate coroborează între ele și confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate și combat argumentele părții apărării.

Apreciind probele pe cauză, declarațiile inculpatului, martorilor, materialele din dosar din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al colaborării lor și luând în considerație cele menționate mai sus, Colegiul penal reține în sarcina inculpatului următoarele:

Inculpatul **Moraru Ion *******, în perioada februarie 2014 – martie 2015, a pretins și a primit bani în cuantum de 10 mii euro pentru a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive pe cauza penală în privința cet.*****, în următoarele circumstanțe: în martie 2014 Moraru Ion *****, aflându-se în biroul său de serviciu din mun.*****, str.*****, susținând că personal, cât și prin intermediul soției sale, ***** , care exercită funcția de judecător, poate influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia, în vederea clasării urmăririi penale și a procedurii de căutare în privința cet.***** și a pretins de la ***** bani în sumă de 11000 euro achitate în tranșe a câte 5000 euro, ulterior 6000 euro, care conform ratei de schimb valutar a BNM din 01.03.2014 constituiau 211200 lei.

Ulterior, Moraru Ion a primit mijloacele bănești respective în vederea influențării persoanelor publice din cadrul Procuraturii Cimișlia în vederea obținerii unei soluții favorabile pe caz.

La fel, Moraru Ion ***** , în perioada februarie 2015 - martie 2015, a pretins și a primit bani în cuantum de 10 mii euro pentru a influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia în vederea obținerii unei soluții pozitive pe cauza penală în privința cet.***** , în următoarele circumstanțe: la 03.03.2015 Moraru Ion ***** , aflându-se în biroul său de serviciu din mun.Chișinău, str.***** , susținând că, personal cât și prin intermediul soției sale, ***** , care exercită funcția de judecător, poate influența persoanele publice din cadrul Procuraturii Cimișlia și a Judecătoriei Cimișlia, în vederea clasării urmăririi penale și a procedurii de căutare în privința cet.***** și a pretins de la ***** , bani în sumă de 10000 euro care conform ratei de schimb valutar a BNM din 03.03.2015 constituiau 200500 lei.

La 24.03.2015 în continuarea intențiilor sale criminale, Moraru Ion ***** aflându-se în biroul său de serviciu din mun.*****, str.*****, a primit mijloace bănești în cuantum de 10000 euro în vederea realizării influenței promise anterior, iar în vederea camuflării intențiilor sale criminale și acordării unui aspect legal a acțiunilor sale, Moraru Ion ***** i-a înmînat un presupus contract de asistență juridică fără a-i elibera o copie cet.***** și fără a-i elibera un bon de plată din chitanțieră, acțiuni care se execută imediat, fapt care atestă suplimentar fictivitatea acestor acțiuni.

Acțiunile inculpatului Moraru Ion pe deplin se încadrează în prevederile art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal – *pretinderea și primirea banilor, pentru sine și alte persoane, susținînd că are influență asupra unor persoane publice sau cu funcție de demnitate publică pentru a îndeplini o acțiune ce intră în exercitarea atribuțiilor acestuia, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.*

Deci, Colegiul penal consideră integral combătută poziția apărării privitor la nevinovăția lui Moraru Ion, fiind combătute și concluziile instanței de fond, precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii ei imputate, or, prin probele cercetate și analizate pe parcursul procesului penal s-a stabilit fapta infracțională, de comiterea căreia se face vinovat Moraru Ion.

Colegiul penal la stabilirea pedepsei pentru inculpatul Moraru Ion se va conduce și va lua în considerație prevederile art. 61 CP, la fel și principiile individualizării pedepsei și criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 CP. Astfel, Colegiul penal ajunge la concluzia că corijarea și corectarea inculpatului poate fi atinsă fără izolarea acestuia de societate, din care motiv va aplica inculpatului pedeapsa închisorii, cu suspendarea condiționată executării pedepsei pe o perioadă de probațiune.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rîndul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o

pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Colegiul penal consideră, că pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată executării pedepsei pe o perioadă de probațiune este echitabilă cu fapta comisă și corespunde gravității și urmărilor acesteia, circumstanțelor cauzei, precum și comportamentului inculpatului după comiterea infracțiunii. Colegiul ține cont de rolul inculpatului la săvîrșirea infracțiunii, de atitudinea acestuia față de cele comise, care nici la etapa urmăririi penale, nici în instanța de judecată nu a recunoscut vina sa în săvîrșirea faptelor incriminate, nu a conștientizat urmările prejudiciabile cauzate imaginii organelor statului, precum și pericolul social al infracțiunii date, care se atribuie la categoria celor care implică activitatea în sfera publică, prin aceste acțiuni infracționale inculpatul a adus atingere gravă imaginii organelor statului.

În acest context, instanța de apel menționează, că în cazul noțiunilor de corupție, noțiunea „gravitatea infracțiunii săvîrșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorității statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora, mai mult, persoanele care comit infracțiuni de corupție au calitate de subiect special și sunt persoane supuse unei responsabilități deosebite față de alți infractori.

Un aspect important îl constituie persoana inculpatului, care interesează sub raportul pericolozității sociale decurgînd, în primul rînd din fapta și din împrejurările în care aceasta a fost comisă, iar în al doilea rînd din comportamentul său după comiterea infracțiunii. Colegiul penal consideră că, urmează să fie efectuată o analiză completă și minuțioasă a personalității infractorului, urmărind în acest sens comportarea lui în viața socială.

În consecință, Colegiul penal va admite apelul procurorului, va desființa sentința instanței de fond cu pronunțarea unei hotărîri noi pe cauză de condamnare a inculpatului Moraru Ion.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 415 alin. (1) p. 1) lit. c), art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală al R. Moldova, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul avocatului Gh. Guzun în interesele inculpatului Moraru Ion ***** se respinge ca nefondat.

Apelul procurorului în Procuratura Anticorupție E. Balan declarat împotriva sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău Nr. 1-419/15 din 22.09.2016 se admite, sentința se casează, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Moraru Ion ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsă sub formă de 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) ani.

Corpurile delictive: douăzeci bancnote cu nominalul de 500 euro cu următoarele serii și numere: X 01094971907; X 04420345088; X 05041166609; X 05326327046; X 05481146036; X 05944332206; X 06346231256; X 06659867756; X 07799520359; X 07953834575; X 08301374489; X 08948732348; X 09421741973; N 11004840984; N 16047942006; N 33040026552; N 46020426717; P 11005899396; S 00031216993; N 31080875853, urmează a fi trecute în venitul statului.

Corpurile delictive: CD-R 700 MB, 80 52x „Acme”, SD-R de model „Barges” cu nr.1539 din 03.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1545 din 10.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1546 din 16.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1547 din 24.03.2015, CD-R de model „Barges” cu nr.1543 din 24.03.2015, urmează a se păstra la materialele cauzei.

Decizia cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare și este executorie din momentul adoptării.

Pronunțată public la 15.12.2021, părților prezente li s-a înmînat copia deciziei motivate.

Președinte:

Judecători: